Dosarul nr. 21rji-536/26 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
1-25151259-02-21rji-18052026 Judecător: Mihail Osadcii

D E C I Z I E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului de judecată,
Judecătorul Denis Băbălău
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

judecând, în ordine de recurs și în lipsa participanților la proces, recursul declarat de avocatul Viorel Șaban, în interesele condamnatului Cebotari Teodor, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 27 aprilie 2026,-

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, asupra recursului, -

C O N S T A T Ă:

1. La data de 21.10.2025, condamnatul Cebotari Teodor a înaintat Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, o cerere prin care a solicitat comunicarea unui răspuns referitor la plângerea depusă anterior împotriva administrației Penitenciarului nr. 4 – Cricova, privind condițiile de detenție, pe care le consideră contrare exigențelor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, invocând faptul că nu a primit nicio informație cu privire la înregistrarea și examinarea plângerii respective.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, 27 aprilie 2026, s-a respins ca inadmisibilă plângerea condamnatului Cebotari Teodor, împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 CoEDO, cu reducerea pedepsei potrivit prevederilor art. 473^4 alin. (5) din Codul de procedură penală, pentru perioada în care a fost deținut în Penitenciarul nr. 4 - Cricova.

3. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 28 aprilie 2026, avocatul Viorel Șaban, în interesele condamnatului Cebotari Teodor, a declarat recurs solicitând admiterea recursului declarat de avocatul Șaban Viorel, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 27 aprilie 2026 și remiterea

cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de judecată, în alt complet de judecată, pentru examinarea plângerii în fond și verificarea condițiilor de detenție pentru perioada 05.11.2025 – prezent.

3.1. În motivarea recursului a invocat faptul că prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 27 aprilie 2026, instanța de fond a declarat inadmisibilă plângerea condamnatului Cebotari Teodor Vladimir, depusă în temeiul art. 473^2 din Codul de procedură penală (CPP), prin care s-a solicitat constatarea condițiilor de detenție contrare art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și aplicarea remediului compensatoriu sub formă de reducere a pedepsei.

Instanța și-a motivat soluția invocând art. 473^1 alin. (2) lit. a) și e) CPP, susținând că există o hotărâre definitivă (dosar nr. 21ji-1998/2025 din 19 noiembrie 2025) care ar viza „aceleași perioade de detenție" și „același obiect".

Consideră că instanța de fond a comis o eroare gravă în stabilirea circumstanțelor de fapt, fapt ce a dus la o soluție ilegală. Încheierea anterioară din 19 noiembrie 2025 a vizat perioada de detenție cuprinsă între 22.12.2022 și 04.11.2025. Plângerea actuală, însă, vizează perioada de după 04 noiembrie 2025 până la data depunerii cererii (aprilie 2026).

Subliniază că detenția în condiții precare constituie o încălcare continuă. Fiecare zi petrecută în condiții contrare demnității umane reprezintă o nouă încălcare a drepturilor fundamentale. Prin urmare, o hotărâre care a soluționat pretențiile pentru o perioadă trecută nu poate avea autoritate de lucru judecat pentru o perioadă viitoare, chiar dacă locul detenției rămâne același.

Invocă apărarea interpretarea eronată a art. 473^2 alin. (2^3) CPP, or, norma citată prevede inadmisibilitatea doar dacă există o hotărâre pentru „aceleași perioade". În speță, perioadele sunt distincte. Instanța de fond a aplicat legea în mod extensiv și în defavoarea condamnatului, transformând un mecanism de prevenire a abuzului de drept într-o barieră insurmontabilă în calea accesului la justiție

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene (ex. Rezmiveș și alții v. România, I.D. v. Moldova), statul are obligația de a asigura condiții de detenție care să nu depășească nivelul inevitabil de suferință inerent detenției. Prin respingerea de plano a plângerii, instanța refuză să verifice dacă după data de 04.11.2025 condițiile s-au îmbunătățit sau au rămas la fel de precare (supraaglomerare, lipsa luminii naturale, igienă deficitară).

Menționează că mecanismul prevăzut de art. 473^1 – 473^9 CPP a fost introdus tocmai pentru a oferi un remediu preventiv și compensatoriu la nivel național. Declararea inadmisibilității pentru perioade noi golește de conținut acest remediu, forțând condamnatul să suporte condiții inumane fără posibilitatea de a fi despăgubit, ceea ce contravine spiritului legii și obligațiilor internaționale ale Republicii Moldova.

Conform art. 473^3 alin. (2) CPP, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare. Instanța de fond, în loc să solicite administrației Penitenciarului nr. 4- Cricova un raport detaliat pentru perioada nouă (05.11.2025 - prezent), a preferat să respingă cererea pe motive formale, ignorând faptul că situația materială din celule se poate degrada sau poate rămâne constant neconformă. Mai mult, Curtea Supremă de Justiție, în Opiniile sale consultative, a subliniat că judecătorul de instrucție are obligația de a verifica minuțios elementele plângerii și de a nu declara inadmisibilitatea fără o cercetare aprofundată a divergențelor de fapt.

Consideră că încheierea contestată este rezultatul unei interpretări pur formale a legii, care ignoră realitatea faptică a detenției continue. Menținerea acestei încheieri ar însemna că un condamnat, odată ce a obținut o reducere a pedepsei pentru o perioadă, nu mai poate contesta niciodată condițiile de detenție viitoare în același penitenciar, ceea ce este absurd și contrar principiului legalității.

4. *Părțile în proces au fost înștiințate legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin o zi înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.*

5. ***Examinând motivele recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră justificată respingerea acestuia, cu menținerea încheierii instanței de fond pentru considerentele care urmează a fi expuse mai jos.***

Conform art. 437 alin. (1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

În conformitate cu art. 441 alin. (2) din Codul de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444 din Codul de procedură penală, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Conform art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.*

În conformitate cu art. 449 din Codul de procedură penală, (*1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau*

integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. (2) Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul penal consideră că recursul declarat de avocatul Viorel Șaban, în interesele condamnatului Cebotari Teodor, urmează a fi respins ca nefondat, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că, la 21 octombrie 2025, condamnatul Cebotari Teodor s-a adresat instanței de judecată cu o cerere prin care a solicitat comunicarea unui răspuns referitor la plângerea depusă anterior împotriva administrației Penitenciarului nr. 4 – Cricova, invocând lipsa informațiilor privind înregistrarea și examinarea acesteia.

Prin urmare, obiectul sesizării inițiale îl constituia obținerea informației referitoare la examinarea unei plângeri anterioare, și nu constatarea condițiilor de detenție pentru o perioadă distinctă, cu aplicarea remediului compensatoriu prevăzut de art. 473^4 din Codul de procedură penală.

În aceste circumstanțe, solicitarea formulată ulterior în ședința de judecată privind constatarea condițiilor de detenție pentru perioada 05 noiembrie 2025 – prezent nu putea modifica, prin ea însăși, natura și obiectul sesizării inițiale, or, aceasta presupunea examinarea unor circumstanțe de fapt distincte, care nu au fost indicate în cererea introductivă.

Totodată, Colegiul penal reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 19 noiembrie 2025, dosarul nr. 21ji-1998/2025, a fost admisă plângerea condamnatului privind condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 4 – Cricova pentru perioada 22 decembrie 2022 – 04 noiembrie 2025, cu aplicarea remediului compensatoriu.

Astfel, deși perioada ulterioară datei de 04 noiembrie 2025 nu a constituit obiectul examinării în procedura anterioară, acest fapt nu exonerează condamnatul de obligația de a formula o plângere distinctă, în conformitate cu cerințele art. 473^2 din

Codul de procedură penală, în care să indice perioada de detenție, locul și condițiile materiale pe care le consideră contrare exigențelor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În acest sens, Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia instanța de fond era obligată să solicite un raport administrației penitenciarului și să verifice condițiile de detenție pentru perioada 05 noiembrie 2025 – prezent, întrucât obligația de administrare a probelor și de verificare a condițiilor materiale de detenție intervine în cadrul examinării unei plângeri formulate corespunzător, iar nu în lipsa unei sesizări care să conțină obiectul și circumstanțele concrete ale pretinsei încălcări.

De asemenea, caracterul continuu al eventualelor încălcări ale art. 3 din Convenție nu poate constitui, prin el însuși, temei pentru transformarea unei cereri având ca obiect comunicarea unui răspuns într-o plângere distinctă privind constatarea condițiilor de detenție și acordarea remediului compensatoriu.

Prin urmare, Colegiul penal constată că argumentele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, iar încheierea contestată este una întemeiată, nefiind stabilite motive care să justifice casarea acesteia.

În consecință, recursul declarat de avocatul Viorel Șaban, în interesele condamnatului Cebotari Teodor, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 27 aprilie 2026.

6. În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de avocatul Viorel Șaban, în interesele condamnatului Cebotari Teodor şi se menține fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 27 aprilie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
judecător **Denis Băbălău**

Judecător **Elisaveta Buzu**

Judecător **Vladislav Schibin**